

DELFI ROCA

Membre del consell nacional d'SDP

Benvinguts a l'extrem centre!

Un concepte neoliberal, caracteritzat pel servei submís al mercat

És evident que Andorra no passa pas per un bon moment. A causa, d'una banda, de la crisi econòmica, i de l'altra, de la crisi de confiança en la política. Els constants escàndols governamentals, que mostren la trama d'interessos econòmics-polítics construïda al voltant de DA, han agreujat la crisi social amb el retorn de les dues Andorres, a dues velocitats diferents. És a dir, una Andorra amb els ascensors socials aturats a plantes diverses de l'edifici.

Seria convenient revertir aquesta situació. Tothom en sortiria beneficiat, d'una Andorra treballant plegada per assolir un objectiu comú. El futur del nostre país depèn essencialment dels esforços que hi esmercem ara mateix. Com s'ha dit a bastament, la millor forma de predir el propi futur és construir-lo. Segur que el futur serà millor si aquesta tasca la fem entre tots.

Tot just acabem de celebrar el Dia de la Constitució, la nostra llei fonamental des del 1993. D'ella en depenen la resta de lleis que regulen la nostra convivència. És un dia per reflexionar sobre el futur de la política en el temps del populisme. En particular, quan gairebé sembla com si el capitalisme ja no necessités la democràcia, tot i que prou que la utilitza per arribar a governar. Constatem que ens governa un partit que vol substituir les fins ara fiables categories polítiques d'"esquerra" i "dreta" per "extrem centre". Un concepte que ha emergit d'un consens neoliberal, caracteritzat pel servei submís al mercat.

Per això, convé i val la pena mostrar-nos indignats davant les il·legalitats d'individus amb altes responsabilitats.

Per exemple, quan el cap de Govern, Antoni Martí, va reconèixer, públicament, que havia dut a terme treballs professionals d'arquitecte en una obra d'Escaldes-Engordany mentre era el seu cònsol major. No cal ser advocat per saber que Antoni Martí no podia fer cap obra a la parròquia en què era cònsol perquè la llei li prohibia aprovar com a cònsol els

Ens governa un partit que vol substituir "esquerra" i "dreta" per "extrem centre"

Convé mostrar-nos indignats davant les il·legalitats d'individus amb responsabilitats

seus projectes d'arquitecte.

Ell, Toni Martí, intenta justificar-ho en el fet que les normes del Col·legi d'Arquitectes li ho permetien. Ell sap perfectament que les normes d'un col·legi professional no poden estar mai per sobre del que disposi la normativa legal. En el seu cas l'afecta l'article 115 del Codi de l'administració, que és ben clar: com a autoritat s'havia d'abstenir en tenir interès personal en la qüestió.

Encara més, la Llei de la funció pública, en l'article 60, confirma

que Toni Martí va trepitjar la legalitat. Com en aquest mandat legal s'indica, quan sent-ne cònsol firmava i presentava projectes d'arquitectura al Comú d'Escaldes-Engordany, s'havia d'inhibir d'intervenir en el desenvolupament d'assumptes en els quals tenia interès personalment.

Així doncs, és trist veure com és de tèbia, avui dia, la reacció de la població davant de flagrants vulneracions de la legalitat vigent. Per molt desmoralitzadora que sigui la corrupció política-econòmica, hem de ser conscients de les seves greus conseqüències socials. Endemés, els seus resultats perduraran durant molt temps.

Tanmateix, per aturar els virus injectats per DA a la salut democràtica de les nostres institucions, seria convenient que fóssim conscients de la seva gravetat: s'està perpetrant l'enderroc, volgut, del gran acord constitucional del 1993. Cal que reaccionem indignats. Altrament, els historiadors començaran a certificar la decadència del nostre sistema. Ara ens podem explicar per què va votar NO a la Constitució. Sabíem que no la volia però no ens imaginàvem que, quan poguéssim, faria tots els possibles per carregar-se-la.

Dilluns passat l'ex-cap de Govern Jaume Bartumeu ens indicava el camí per arribar a reconstruir una societat decent: "Hauríem de despertar, aixecar el cap i començar a posar fil a l'agulla per cosir voluntats, generar complicitats, esperances i il·lusions, és a dir, consensos."